

Humblement agenouillés devant l'autel

Par Jeremy R. Jaggi
des soixante-dix

Pokorné duše poklekají u oltáře

Starší Jeremy R. Jaggi
sedmdesátník

Conférence générale d'octobre 2025

Lorsque nous contractons et honorons nos alliances, nous nous lions au Sauveur, en obtenant un meilleur accès à sa miséricorde, sa protection, sa sanctification, sa guérison et son repos.

Je remercie le chœur pour le témoignage rendu à travers ce nouveau cantique.

Le nouveau cantique de Sainte-Cène « Pain de vie, toi, l'eau vive » me touche profondément. Une strophe du cantique dit : « Mon cœur brisé je viens offrir à l'autel, baissant le front. »

Ma compréhension de ces mots s'est approfondie peu de temps après que notre famille a quitté Newbury Park, en Californie, pour servir dans la mission d'Ogden, en Utah, en 2015. J'ai reçu une invitation à visiter la base aérienne de Layton en Utah. Je n'étais jamais allé sur une base militaire et je n'avais jamais rencontré d'aumônier de l'armée ni les hommes et les femmes qui travaillent à la sécurité et à la protection de leur pays.

L'aumônier Harp, comme les milliers d'autres aumôniers bénévoles et professionnels qui servent dans nos prisons, hôpitaux et installations militaires à travers le monde, m'a inspiré et édifié. La dernière étape de la visite était le sanctuaire. J'ai demandé à l'aumônier s'il intervenait auprès de toutes les personnes qui désiraient se recueillir, prier, méditer et adorer. Il est allé vers l'avant de la chapelle et a pris une croix de derrière les rideaux. Il m'a dit qu'il utilisait la croix pour les services protestants et catholiques. J'ai demandé ce qu'il utilisait pour nos frères et sœurs juifs. Il est allé à l'autre extrémité du mur avant et a sorti une étoile de David.

J'ai alors demandé : « Que faites-vous pour les services des saints des derniers jours ? » Il a

Když uzavíráme a ctíme své smlouvy, spojuje nás to poutem se Spasitelem a získáváme větší přístup k Jeho milosrdenství, ochraně, posvěcení, uzdravení a odpočinutí.

Děkujeme vám, členové pěveckého sboru, za vaše svědectví vyjádřené touto novou písní.

Nová píseň ke svátosti „Chléb života, voda živá“ naplňuje mou duši. V jednom verši této písně se zpívá: „Nyní před oltář přicházím a nabízím Mu srdce zlomené.“

Tato slova jsem lépe pochopil krátce poté, co naše rodina v roce 2015 odjela z Newbury Parku v Kalifornii sloužit do Utažské misie Ogden. Byl jsem pozván na prohlídku letecké základny Hill nedaleko utažského Laytonu. Nikdy jsem na žádné vojenské základně nebyl ani jsem se nesetkal s vojenským kaplanem či kýmkoli, kdo zajišťuje bezpečnost a ochranu své země.

Kaplan Harp, podobně jako tisíce dalších dobrovolníků i profesionálních kaplanů, kteří slouží v našich věznicích, nemocnicích a na vojenských základnách po celém světě, mě inspiroval a povznesl. Naši poslední zastávkou na základně byla svatyně. Zeptal jsem se kaplana, zda koná bohoslužby pro všechny, kteří si přejí přemítat, modlit se, meditovat a uctívat Boha. Přistoupil k přední stěně kaple a zpoza závěsů vytáhl kříž. Řekl, že kříž používá na protestantských a katolických bohoslužbách. Zeptal jsem se, co používá pro naše židovské bratry a sestry, a on přešel na druhou stranu přední stěny a vytáhl Davidovu hvězdu.

Pak jsem se zeptal: „A co máte pro bohoslužby Svatých posledních dnů?“ Odložil ony

rangé ces symboles et a montré du doigt l'autel en bois au milieu du sanctuaire. Il a dit que les membres de l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours préparent et bénissent le pain et l'eau sur l'autel. J'ai demandé si le large autel qui semblait fixé au sol était retiré avant les services de nos frères et sœurs juifs, musulmans, catholiques ou protestants. Il a répondu que l'autel restait en place, car plusieurs de ces confessions l'utilisent aussi à leur façon.

Abraham a construit un autel, a lié Isaac et s'apprêtait à sacrifier son fils unique quand sa main a été retenue. Il a alors déclaré, comme le Seigneur : « Me voici ! » Combien de fois le grand Je Suis ou l'un de ses prophètes ont-ils répondu à l'appel par ces mots : « Me voici » ?

Dans son sermon sur la montagne, le Sauveur nous a invités à nous réconcilier avec nos frères et sœurs avant de nous approcher de l'autel. Paul a enseigné que nous sommes « sanctifiés » à l'autel par l'expiation de Jésus-Christ.

Le prophète Léhi « quitta sa maison [...] et ses choses précieuses. [Puis] il construisit un autel [...] et fit une offrande au Seigneur [...] et rendit grâce au Seigneur. »

La Bible et le Livre de Mormon nous enseignent comment adorer le Fils de Dieu à l'autel. Pourquoi ?

Nos premiers parents, Adam et Ève, ont construit des autels et y ont adoré Dieu. Après avoir été chassés du jardin d'Éden et avoir adoré le Seigneur pendant de « nombreux jours », un ange leur est apparu et leur a posé une question poignante qui pourrait être posée à chacun de nous : « Pourquoi offres-tu des sacrifices au Seigneur ? »

Adam a répondu : « Je ne le sais. »

La réponse de l'ange à l'humble aveu d'Adam est superbe : « C'est une similitude du sacrifice du Fils unique du Père. [...] C'est pourquoi, tu feras tout ce que tu fais au nom du Fils, tu te repentiras et invoqueras dorénavant Dieu au nom du Fils. »

La table de Sainte-Cène et les autels du temple symbolisent le sacrifice de Jésus-Christ et son expiation infinie.

Quand nous contractons des alliances et les honorons en recevant l'ordonnance de la Sainte-Cène à l'église, et la dotation et le scellement au temple, nous nous lions au Sauveur et obtenons un plus grand accès à sa miséricorde, sa protection, sa sanctification, sa guérison et son repos.

symboly stranou a ukázal na velký dřevěný oltář uprostřed svatyně. Řekl, že členové Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů na tomto oltáři připravují a žehnají chléb a vodu. Zeptal jsem se, zda se tento velký oltář, který se zdál být ukotvený, dává před bohoslužbami našich židovských, muslimských, katolických či protestantských bratrů a sester stranou. Řekl, že oltář zůstává na místě, protože některá z těchto náboženství jej také nějak využívají.

Abraham postavil oltář, svázal Izáka a chystal se svého jediného syna obětovat, ale jeho ruka byla zastavena a on, stejně jako Pán, prohlásil: Zde jsem! Kolikrát onen veliký Já jsem nebo některý z Jeho proroků dobrovolně pronesl: „Zde jsem“?

Spasitel nás během Kázání na hoře vyzval, abychom se předtím, než přistoupíme k oltáři, smířili se svými bratry a sestrami. Pavel učil, že jsme u oltáře „posvěcení“ skrze Usmíření Ježíše Krista.

Prorok Lehi „opustil svůj dům... a své drahocenné věci. ... [A pak] postavil oltář... a učinil oběť... a vzdával díky Pánu.“

Bible i Kniha Mormonova nás učí, abychom uctívali Syna Božího u oltáře. Proč?

Naši první rodiče, Adam a Eva, stavěli oltáře a uctívali u nich. Poté, co byli vyhnáni ze zahrady Eden a uctívali Boha po mnoho dní, je navštívil anděl a položil jim hlubokomyslnou otázku, kterou lze položit každému z nás: „Proč přinášíš oběti Pánu?“

Adam odpověděl: „Nevím.“

Andělova odpověď na Adamovo pokorné přiznání je ohromující: „Toto je podobenství oběti Jednorozeného Otcova. ... Pročež, budeš činiti všechno, co činíš, ve jménu Syna a budeš činiti pokání a vzývati Boha ve jménu Syna na věky.“

Stůl se svátostí a chrámové oltáře symbolizují oběť Ježíše Krista a Jeho nekonečné Usmíření.

Když uzavíráme a ctíme své smlouvy tím, že se účastníme obřadu svátosti na shromáždění a přijímáme obřady obdarování a pečetení v chrámu, spojuje nás to poutem se Spasitelem a získáváme větší přístup k Jeho milosrdenství, ochraně, posvěcení, uzdravení a odpočinutí.

Miséricorde et protection à travers les alliances

Lorsque j'avais 15 ans, j'ai demandé à mon père si je pouvais manquer la réunion de Sainte-Cène, seulement un dimanche en janvier, à l'occasion d'un match spécial de football américain. Il a répondu que j'étais suffisamment âgé pour prendre cette décision par moi-même et m'a suggéré de réfléchir à un simple conseil. Il a dit : « Si tu décides de manquer la réunion de Sainte-Cène une fois, il sera beaucoup plus facile de refaire le même choix plus tard. »

Si le Sauveur est le grand rassembleur, alors l'adversaire est le séparateur. Lui, Satan, nous tente afin de nous éloigner de nos lieux d'adoration consacrés et de la protection de Jésus-Christ. Quand nous adorons le Sauveur, nous recevons « le pouvoir de résister au courant naturel du monde ». Quand nous prenons le temps de communier avec lui, nous avons la promesse d'être « délivré[s] de Satan ». « Puis, si nous gardons nos alliances, il nous dote de son pouvoir fortifiant. » Oh, combien je chéris l'expérience de communier avec le Sauveur par les alliances que je fais aux autels sacrés.

L'acquisition d'une compréhension de l'expiation éternelle du Sauveur, ligne sur ligne, précepte sur précepte, agit comme une vaccination spirituelle contre les ruses de l'adversaire. Les jeunes Elder Jaggi, à Mexico, Zuster (sœur) Jaggi, en Belgique, et d'autres missionnaires à travers le monde ont bien plus de chances de voir leurs amis demander les bénédictions du baptême et du don du Saint-Esprit si ces amis assistent à la réunion de Sainte-Cène dans la semaine qui suit leur premier contact avec eux.

Un jeune adulte aux Tonga ou aux Samoa a bien plus de chance d'être scellé dans la maison du Seigneur s'il s'est préparé pour sa dotation et l'a reçue peu après la fin de ses études. Pendant la dotation, les membres sont incités à vivre et à respecter cinq lois qui leur confèrent pouvoir et protection. Quand nous faisons des alliances avec le Seigneur, une relation de réciprocité se forme. Nous lui montrons notre loyauté et notre amour. Notre force et notre pouvoir grandissent à chaque promesse faite et tenue.

Réflexion et sanctification

Quand, humblement et symboliquement, nous nous agenouillons devant les autels du

Milosrdenství a ochrana prostřednictvím smluv

Jako 15letý mladý muž jsem se zeptal tatínka, zda bych mohl vynechat shromáždění svátosti – jen jednu neděli v lednu kvůli mimořádnému zápasu amerického fotbalu. Řekl, že jsem dost starý na to, abych se rozhodl sám, a požádal mě, abych zvážil jednu radu. Řekl: „Pokud se rozhodneš jednou vynechat svátost, bude mnohem snazší ji vynechat znovu.“

Je-li Spasitel velkým spojovatelem, pak protivník je oddělovatelem. Satan nás pokouší, abychom se oddělili od zasvěcených míst pro bohoslužby a od ochrany, kterou poskytuje Ježíš Kristus. Když uctíváme Spasitele, získáváme „moc jít proti přirozenému světskému proudu“. Když trávíme čas ve společenství s Ním, máme zaslíbení, že budeme „vysvobozeni od Satana“. „Když pak své smlouvy dodržujeme, obdarovává nás svou... posilující mocí.“ Velmi si cením toho, co prožívám ve spojení se Spasitelem prostřednictvím smluv uzavřených u svatých oltářů.

Prohlubování porozumění Spasitelovu věčnému Usmíření řádku za řádkou, předpis za předpisem poskytuje duchovní očkování proti nástrahám protivníka. Mladý starší Jaggi v Mexiku, zuster [sestra] Jaggiová v Belgii a další misionáři po celém světě mnohem pravděpodobněji uvidí své přátele činit si nárok na požehnání křtu a přijetí daru Ducha Svatého, pokud tito lidé do týdne od prvního kontaktu navštíví shromáždění svátosti.

Mladý dospělý na Tonze nebo na Samoi bude s mnohem větší pravděpodobností zpečetěn v domě Páně, pokud se připraví na obdarování a obdrží ho krátce po absolvování školy. Při obdarování jsou členové vyzýváni, aby žili podle pěti zákonů, které přinášejí do jejich života moc a ochranu, a aby jich byli poslušni a dodržovali je. Když uzavíráme smlouvy s Pánem, vytváří se oboustranný vztah. Projevujeme Mu tak oddanost a lásku. A naše síla a mocs každým učiněným a dodržovaným slibem rostou.

Přemítání a posvěcení

Když pokorně a symbolicky poklekáme u oltáře Páně, je to příležitost k tomu, abychom

Seigneur, nous avons l'occasion de réfléchir, « arrêté[s] quant à l'orgueil de [notre] cœur, [nous humiliant] devant Dieu ». Lorsque j'étais jeune, avant que je sorte avec mes amis, ma mère me disait souvent : « Rappelle-toi qui tu es et passe me voir quand tu rentres. » Il m'arrivait parfois de ne pas passer la voir quand je rentrais à la maison, car il était trop tard. Je regrette d'avoir manqué ces tête-à-tête importants avec ma mère.

Aujourd'hui, je me réjouis de mes tête-à-tête avec notre Père céleste. Dans mon rituel quotidien de culte personnel, quand je m'agenouille pour prier, à côté de mon lit ou avec ma famille, je m'imaginer agencouillé devant un autel, réfléchissant à ma vie et l'examinant. Je pense à la Sainte-Cène, aux morceaux entiers de pain, brisés et rompus pour nous, chacun étant un symbole du corps brisé de notre Rédempteur. Je me rappelle l'enseignement de Dallin H. Oaks que « chaque morceau de pain est unique, tout comme les individus qui en prennent sont uniques ». Quand je m'agenouille pour prier, je réfléchis à la manière dont je peux offrir ma volonté à Dieu.

David A. Bednar a enseigné : « L'ordonnance de la Sainte-Cène est une invitation sainte et répétée à nous repentir sincèrement et à nous régénérer spirituellement. L'acte de prendre le pain et l'eau n'offre pas, en soi, le pardon des péchés. Mais, si nous nous préparons consciencieusement et participons à cette sainte ordonnance, le cœur brisé et l'esprit contrit, alors nous avons la promesse que nous aurons toujours l'Esprit du Seigneur avec nous. Et, par le pouvoir sanctificateur du Saint-Esprit et sa compagnie constante, nous pourrions toujours conserver le pardon de nos péchés. »

Quand Amy et moi examinons en détail les expériences de notre vie, nous célébrons le don d'amour et de sacrifice parfaits de Jésus-Christ. Nous voyons aussi à quel point l'enfer s'est déchaîné. Comment pouvons-nous surmonter le jugement, l'anxiété, la dépression, le cancer, le diabète, le harcèlement en ligne, le vol d'identité, une fausse couche, la perte d'un enfant, d'un frère ou d'un père ? C'est parce que Jésus-Christ a pris la coupe amère d'étourdissement, la coupe de colère – pour moi, pour ma famille et pour nous tous!

Gethsémané, tableau d'Adam Abram, publié avec la permission de altusfineart.com © 2025

La « coupe amère » qu'il a bu dans le jardin

přemítali a „byli zadrženi co do pýchy svého srdce a [pokořili se] před Bohem“. Než jsem jako mladík vyrazil s kamarády ven, maminka mi často říkala: „Pamatuj na to, kdo jsi, a dej vědět, až se vrátíš.“ Několikrát, když již byla noc, jsem jí vědět nedal, protože jsem domů dorazil příliš pozdě. Je mi líto, že jsem tyto důležité rozhovory s maminkou proměškal.

Dnes se těším na chvíle, kdy o sobě dávám vědět Nebeskému Otci. Když v rámci každodenního osobního uctívání poklekám k modlitbě vedle postele nebo spolu s rodinou, představuji si, jak klečím u oltáře, přemítám o životě a zkoumám ho. Myslím na svátost – na celé kousky chleba, nalámané a roztrhané pro nás – kdy je každý z nich symbolem zlomeného těla našeho Spasitele. Připomíná mi to učení presidenta Dallina H. Oakse, že „každý... kousek [chleba je] jedinečný, podobně jako jsou jedineční lidé, kteří [ho] přijímají“. Když poklekám k modlitbě, přemýšlím o tom, jak mohu Bohu odevzdat svou vůli.

Starší David A. Bednar učil, že „obřad svátosti je svatou a opakující se výzvou, abychom činili upřímné pokání a byli duchovně obnoveni. Úkon přijímání svátosti sám o sobě hříchy neodpouští. Když se ale svědomitě připravujeme a účastníme se tohoto obřadu se zlomeným srdcem a zkroušeným duchem, pak zaslíbení zní, že můžeme mít vždy Ducha Páně, aby byl s námi. A skrze posvěcující moc Ducha Svatého jakožto našeho stálého společníka si můžeme vždy udržovat odpuštění hříchů.“

Když se s Amy blíže díváme na své zkušenosti v životě, oslavujeme dar dokonalé lásky a oběti Ježíše Krista. Vidíme ale také, jak se projevuje hněv pekla. Jak překonat odsuzující pohledy, úzkost, depresi, rakovinu, cukrovku, šikanu na internetu, odcizenou identitu, samovolné potraty, ztrátu dítěte, bratra a otce? Díky tomu, že Ježíš vypil hořký kalich hrůzy, kalich prchlivosti – za mě, za mou rodinu, za každého z nás!

Gethsemane [Getsemany], Adam Abram, laskavě poskytla společnost altusfineart.com © 2025

Onen „hořký kalich“, který vypil v zahradě

de Gethsémané et sa souffrance « intensifiée » sur la croix du Calvaire nous permettent de déposer notre dureté, notre rébellion, notre violence, nos colères et nos frayeurs sur les autels du Seigneur, et d'être continuellement « sanctifi[és] par la réception du Saint-Esprit ».

Patricia Holland a dit : « Ma prière la plus sincère pour vous et moi aujourd'hui est que nous renoncions complètement à nous-mêmes, et que nous nous déposions sur l'autel des promesses et de la paix de Dieu, où que nous soyons et quoi que nous ayons fait. »

Un lieu de guérison et de repos

Quand nous venons à l'autel, nous n'obtenons pas de récompense ; nous en apprenons plus sur Celui qui donne. C'est en apprenant ainsi et en nous liant à Dieu par alliance que nous obtenons la guérison. Néphi a dit : « Il m'a rempli de son amour, oui, jusqu'à ce que ma chair en soit consumée. » Et notre Sauveur aimant nous a lancé l'invitation : « N'allez-vous pas maintenant revenir à moi, et vous repentir de vos péchés, et être convertis, afin que je vous guérisse? »

Quand elles étaient petites, une des histoires favorites de nos deux aînées, Mackenzie et Emma, était *Le Monde de Narnia : Le Lion, la Sorcière blanche et l'Armoire magique*. Nous aimions tous le grand Lion, Aslan. Nous avons gardé un souvenir mémorable du passage où le grand Lion donne sa vie pour Edmund. Mémorable, parce que les parents, tout comme les enfants, ont versé des larmes lorsque la Sorcière blanche a tué le lion sur la table de pierre. Mémorable, car l'espoir a perduré, malgré la tragédie, jusqu'à ce que le spectaculaire se produise. Des cris de joie ont résonné dans la petite chambre quand Aslan a été ressuscité et a dit : « Si la Sorcière connaissait le véritable sens du sacrifice, [...] elle saurait que, si une victime consentante, qui n'a commis aucune trahison, mourait à la place d'un traître, la Table de pierre se briserait et la mort elle-même serait vaincue. »

Jésus-Christ guérit toutes les blessures. Grâce à Jésus-Christ, nous pouvons vivre à nouveau.

À la conférence générale d'octobre 2022, le président Nelson a raconté une visite de groupe qui s'est déroulée lors des visites guidées d'un temple. Un jeune garçon était là. Le président Nelson a enseigné :

« Quand le groupe est entré dans une salle de dotation, le garçon a pointé du doigt l'autel où

getsemanské, a Jeho utrpení, jež se „vystupňovalo“ na kříži na Kalvárii, nám umožňují klást to, co je těžké, nestoudné, násilnické, prchlivé a hrůzoplňné na oltáře Páně a být vždy „posvěceni přijetím Ducha Svatého“.

Sestra Patricia Hollandová řekla: „Mou nejniternější modlitbou za vás i za mne dnes je, abychom se zcela oddali, abychom sami sebe položili na oltář Božích zaslíbení a pokoje bez ohledu na to, kde jsme a co jsme udělali.“

Místo uzdravení a odpočinutí

Když přicházíme k oltáři, nezískáváme za to nějakou odměnu; ale učíme se o Dárci daru. Skrze toto poznání a smluvní spojení přichází uzdravení. Nefi řekl: „Naplnoval mne láskou svou, až tělo mé bývalo stravováno.“ A náš láskyplný Spasitel nás vyzval: „Nevrátíte se nyní ke mně a nebudete činiti pokání z hříchů svých a neobráte se, abych vás mohl uzdravit?“

Když byly naše dvě nejstarší dcery Mackenzie a Emma malé, jednou z jejich oblíbených knih byly *Letopisy Narnie: Lev, čarodějnice a skříň*. Všichni jsme se zamilovali do lva Aslana. Jedním z nejmemorablejších večerů při čtení této knihy byl okamžik, když tento vznešený lev položil svůj život za Edmunda. Památný byl proto, že rodiče i dcery měli v očích slzy, když čarodějnice připravila lva o život na Kamenném stole. Památný byl proto, že naděje žila navzdory tragédii dál, dokud se nestalo něco velkolepého. V dětském pokoji se ozvaly výkřiky radosti, když byl Aslan vzkříšen a řekl: „Kdyby [čarodějnice znala pravý význam oběti], ... [věděla] by, že když ochotná oběť, která se nedopustila zrady, [zemře] namísto zrádce, [Kamenný] stůl praskne a sama Smrt [se zvrátí].“

Ježíš Kristus uzdravuje všechny rány. Ježíš Kristus umožňuje, abychom znovu žili.

President Russell M. Nelson v proslovu na generální konferenci v říjnu 2022 popisoval skupinu návštěvníků, která procházela chrámem během dne otevřených dveří. Byl mezi nimi i malý chlapec. President Nelson učil:

„Když skupina vstoupila do místnosti pro obdarování, chlapec ukázal na oltář, kde lidé po-

les personnes s'agenouillent pour contracter des alliances avec Dieu et a dit : 'Oh, c'est bien ! Il y a un endroit où les gens peuvent se reposer pendant leur parcours dans le temple.'

« Il n'avait certainement aucune idée du lien entre le fait de contracter une alliance avec Dieu dans le temple et la magnifique promesse du Sauveur :

« 'Venez à moi, vous tous qui êtes fatigués et chargés, et je vous donnerai du repos.

« 'Prenez mon joug sur vous et recevez mes instructions, [...] et vous trouverez du repos pour vos âmes.

« 'Car mon joug est doux et mon fardeau léger' [Matthieu 11:28-30; italiques ajoutées]. »

« Le Fils de l'homme n'a pas où reposer sa tête », pourtant il invite ses disciples, vous et moi, à la table de Sainte-Cène pour qu'ils se reposent avec lui. La paix règne quand on est humblement agenouillé devant l'autel. Les bras de notre Sauveur sont tendus, sa table est prête. Venez adorer le Fils de Dieu à ses autels sacrés. Au nom de Jésus-Christ. Amen.

klekají, aby s Bohem uzavřeli smlouvy, a řekl: 'Jé, to je pěkný. Tady si můžou lidi na cestě chrámem odpočinout.' ...

Pravděpodobně neměl ani tušení o přímé spojitosti mezi uzavíráním smluv s Bohem v chrámu a Spasitelovým úžasným zaslíbením:

„Podtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám.

Vezměte jeho mé na se, a učte se ode mne, ... a naleznete odpočinutí dušem svým.

Jeho mé zajisté jestiž rozkošné, a břímě mé lehké.' [Matouš 11:28–30; zvýraznění přidáno.]“

„Syn člověka nemá, kde by hlavu složil“, a přesto pozval své učedníky, vás i mě, ke stolu se svátostí, aby si tam s Ním odpočinuli. Když „pokorné duše poklekají u oltáře“, pokoj se rozhojňuje. Rámě našeho Spasitele je vztaženo; Jeho stůl je prostřený. Přicházejte uctívat Syna Božího u Jeho svatých oltářů. Ve jménu Ježíše Krista, amen.